

[Statsministeren]

være baseret på den nødvendige sikkerhed. Det er grundlaget for NATOs politik, som regeringen fortsat vil støtte.

Regeringen hilser med tilfredshed, at USA og Sovjetunionen nu forhandler om begrænsning af strategiske atomvåben samt om melledistanceraketterne i Europa.

Det er også regeringens håb, at det nylig fremlagte vestlige forslag kan bidrage til en væsentlig reduktion af de konventionelle styrker i Centraleuropa.

Situationen i Mellemøsten er urovækkende. De seneste begivenheder i Libanon har understreget behovet for en omfattende politisk løsning i denne region.

En sådan løsning må på samme tid omfatte Israels berettigede krav på sikkerhed og palæstinenserens ret til selvbestemmelse. I denne forbindelse hilser regeringen den amerikanske præsidents nylige udspil velkommen som et betydeligt skridt i den rigtige retning. Også den holdning, som de arabiske stats- og regeringschefer gav udtryk for på deres møde i Fez, er en positiv udvikling.

Det er et positivt træk, at Europa i stigende grad taler med én stemme. Som led i den danske formandsopgave vil regeringen virke for, at det europæiske politiske samarbejde videreudvikles, ligesom vi er indstillet på en udbygning af EF-samarbejdet på grundlag af traktaten. De opnåede resultater må fastholdes. Det gælder navnlig toldunionen, den fælles landbrugspolitik og det fælles finansielle ansvar for de fælles aktiviteter.

Vi vil videreføre bestræbelserne for, at EF giver en aktivitetsfremmende økonomisk politik en høj prioritet.

Regeringen vil aktivt virke for, at GATT-ministermødet til november vil bekræfte frihandelen og dermed dæmme op for de skadelige tendenser, som kan ses i retning af øget protektionisme.

Danmark er et af de fire industrilande i verden – der er desværre kun fire – som har opfyldt FNs målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet som udviklingsbistand. Den nye regering er besluttet på, at Danmark fortsat skal opfylde denne målsætning. Den nuværende bistand på 0,73 pct. af bruttonationalproduktet vil blive fastholdt i 1983, og den vil i 1984 blive forøget til 0,74 pct. Retningslinjerne for den danske udviklingsbistand vil i den kommende samling blive lagt frem til drøftelse her i folketinget.

Jeg har nu skitseret regeringens udspil til en samlet politik.

De lovforslag, der er nødvendige led i denne politik, vil hurtigt blive fremsat for folketinget, så vi kan komme i gang med arbejdet, for det haster nemlig med at nå resultater.

Regeringen er sig fuldt bevidst, at den er en mindretalsregering. Den fremsætter sine forslag uden sikkerhed for, hvordan de vil blive modtaget ved første behandling.

Men vi vil møde både her i folketinget og i den udvalgsbehandling, der skal finde sted, med viljen til at lade de bedste argumenter få den største vægt. Den enighed, der er i regeringen, vil ikke være en spændetrøje, der hindrer os i at møde folketingets øvrige partier og lade de forskellige synspunkter og argumenter få indflydelse på det endelige resultat, vi skal nå.

Det, jeg her har sagt, betyder, at den endelige afgørelse måske mere end i mange år – det er nyt – vil blive truffet i udvalgene og her i folketings salen – de to steder, hvor afgørelserne efter vor forfatning bør træffes.

Det er regeringens håb, at vi i dette arbejde må blive mødt af partier, som vel har deres egne synspunkter – ellers var folkestyret jo dødt – men som samtidig har en ærlig vilje til at søge en holdbar løsning på de problemer, vi er stillet over for.

Regeringen føler det som sin store opgave at samle alle, som kan og som vil bære et ansvar i folketinget.

Jeg retter også – så stærkt som jeg kan det – en appel til alle i befolkningen om at arbejde med, så det hele kan lykkes. Mange er jo i forvejen hårdt spændt for. Men der er også hundredtusinder i den danske befolkning, der er i stand til i nogle år at gøre alting på deres arbejdsplads og i deres hjem ekstra godt og lidt bedre end før, og hver enkelts fremtid og Danmarks fremtid er faktisk på spil. Vi er alle, mere end gennem mange årtier, langt mere afhængige af »hinandens« gode vilje. Det samme siger jeg i dag til vore mange magtfulde interesseorganisationer og deres ledere. Nu er det ikke længere godt nok bare at ville varetage medlemmernes snævrere interesser – nu er det bydende nødvendigt først og fremmest at se sammenhængen med hele befolkningens og med landets tarv.